

متن پرسش

با سلام: یک سوال از خدمتتان داشتم لطفا راهنمایی فرمایید. امروزه با افرادی برخورد داریم چه از نزدیکان و چه از دوران، که در زندگی‌شان کار می‌کنند و نماز هم گاهی اوقات می‌خوانند و تمام و دیگر هیچ.... وقتی کنار آنها هستی جز غیبت، دروغ، تهمت، فحاشی، گله از خدا و روزگار، تقصیرات خود را گردن دیگران انداختن، بی‌احترامی به دیگران، چشم‌چرانی، بی‌اعتنایی کامل به حقوق دیگران و.... چیز دیگری نمی‌بینی و با صحبت با آنان برای تغییر در رفتارشان، رفتارشان را متناسب و درخور جامعه امروز می‌دانند، رفتار غیر این را اصلاً قبول ندارند و.... یعنی باور کنید انواع مکتب‌های الحادی غرب و.... را به راحتی می‌توان در برخی رفتارها دید. از شما خواهش می‌کنم بفرمایید که جایگاه این افراد چگونه است؟ فقط نماز هر از چند گاهی و کار چقدر ما را به مقصدمان می‌رساند؟ هر چند می‌دانم نماز بالاخره دستگیری و کمک می‌کند، آیا به نظر شما نماز خواندن بی‌اعتقاد به ربوبیت خدا و شیعه بودن و نه شناختی، حتی اصول اصلی امامان چه جایگاهی دارد؟ خواهشا راهنمایی فرمایید.

ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این بنده‌های خدا گرفتار لیل و ونهار زمانه‌اند. باید با آنها مدارا کرد تا ان‌شاءالله در بستر انقلاب اسلامی، جهت‌یمنی آنها بر جنبه‌ی مشئمه‌ی آنها غالب شود. موفق باشید